

**UCHWAŁA NR LXIII/577/2023
RADY MIEJSKIEJ W KŁODZKU**

z dnia 31 sierpnia 2023 r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowy Obywatel Miasta Kłodzka”

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40) oraz uchwały nr LXI/561/2023 Rady Miejskiej w Kłodzku z dnia 29 czerwca 2023 r., w sprawie ustanowienia Tytułów: „Honorowy Obywatel Miasta Kłodzka” oraz „Zasłużony dla Miasta Kłodzka” i przyjęcia Regulaminu nadawania tych Tytułów, Rada Miejska w Kłodzku uchwała co następuje:

§ 1. Nadaje się tytuł „Honorowy Obywatel Miasta Kłodzka” **Pani Zofii Mirskiej.**

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kłodzka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miejskiej w Kłodzku

Elżbieta Żytyńska

UZASADNIENIE

Nadanie tytułu Honorowego Obywatela Miasta Kłodzka jest wyrazem najwyższego uhonorowania i uznania, nadawany mieszkańcom Kłodzka i osobom nie będącym mieszkańcami Kłodzka, których działalność przyczyniła się do wzrostu promocji miasta Kłodzka w dziedzinie życia społecznego, politycznego i gospodarczego lub nauki, kultury i sportu. Tytuł jest nadawany również wybitnym osobistościom.

Rada Miejska w Kłodzku
na wniosek złożony przez Burmistrza Miasta Kłodzka Pana Michała Piszko
nadała tytuł: „Honorowy Obywatel Miasta Kłodzka”
Pani Zofii Mirskiej

Wniosek o nadanie tytułu „Honorowy Obywatel Miasta Kłodzka” Pani Zofii Mirskiej został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Rady Miejskiej w Kłodzku.

Pani Zofia Mirska, urodzona w Twierdzy koło Lwowa, po maturze w Cieplicach Śląskich i studiach na Uniwersytecie Wrocławskim związała się z Kłodzkiem. Początkowo jako pracownik merytoryczny w Kłodzkim Ośrodku Kultury, następnie wieloletnia nauczycielka języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 7 w Kłodzku. Wychowała i zainteresowała literaturą wiele pokoleń kłodzeczian. Za swoją działalność otrzymała odznakę zasłużonego Działacza Kultury. Jest Honorowym Członkiem Związku Literatów Polskich i Honorowym Członkiem Dolnośląskiego Oddziału Związku Literatów Polskich. Od 40 lat zajmuje się poezją. Jest autorką następujących tomików:

1. *Jeszcze nie pada*, Kłodzko 1982, KOK Kłodzki Klub Literacki, Program wieczoru poezji, red. Marek Garbala
2. *W jedną stronę drogi*, Kłodzko 1984, KOK Kłodzki Klub Literacki, wstęp Michał Fostowicz
3. *W nawiasach ścieżek*, Wrocław 1985, OTO Kalambur, red. Jan Stolarczyk
4. *Płachta poetycka*, Wałbrzych 1986, Trybuna Wałbrzyska, nr 43 (1682)
5. *Nie ma innego świata*, Kłodzko 1992, nakład własny, wybór Maria Dzierżyńska
6. *Zanim stracę chwilę*, Kłodzko 1998, nakład własny, wstęp Maria Dzierżyńska
7. *O oddech wyżej*, Wrocław 2005, Sonata Wrocław, wstęp Karol Maliszewski
8. *Oderwane z pamięci*, Kłodzko 2008, Ziemia Kłodzka, red. własna
9. *Odchodzi i ulatuje*, Kłodzko 2010, Sonata Wrocław, wstęp Michał Fostowicz
10. *Czerń i biel*, Kłodzko 2013, Nowa Ruda (Wydawnictwo Maria), wstęp Ewa Zawadzka-Mazurek
11. *Tam i z powrotem*, Kłodzko 2014, Nowa Ruda (Wydawnictwo Maria), wstęp Antoni Matuszkiewicz
12. *Grudka Ziemi*, Kłodzko 2019, Klub Otwartej Kultury.

Od 1980 do 2010 była aktywnym członkiem Kłodzkiego Klubu Literackiego działającego przy Kłodzkim Ośrodku Kultury.

Publikowała w licznych pismach, periodykach i almanachach. Jej wiersze były tłumaczone na czeski i ukraiński. W swojej poezji często opisuje Kłodzko i osoby z nim związane m.in. Annę Zelenay, Michała Fostowicza, Marię Dzierżyńską. Tak o jej twórczości pisze w swoim artykule: *Nadpisane. Życie literackie Ziemi Kłodzkiej i okolic*, Antoni Matuszkiewicz: *Jej wiersze, we wcześniejszych tomikach skoncentrowane w dużym stopniu wokół najprywatniejszej przestrzeni domu i ogrodu, nabierały coraz szerszego znaczenia, stając się głosem tych, dla których obecność na nowych dla poprzednich pokoleń Polaków ziemiach nie wymaga już żadnego uzasadnienia. Jest to głos mieszkanki Kłodzka piszącej o swoim mieście bez patosu, bez wspierania się regionalnym sentymentalizmem, epatowania urokami zabytkowej architektury etc. Dlatego miasto i jego najbliższe otoczenie, pojawiające się przeważnie w wierszach Mirskiej jako sztafaż czy detal,*

ma siłę nieodpartej naturalności. To także poezja pewności języka i wysokiej literackiej świadomości, ugruntowanej na polonistycznych studiach i w długoletniej pracy w szkolnictwie i w instytucjach kultury.